Prima instanţă: Judecătoria Chişinău, sediul Centru (jud. Alexandru Mardari)
Dosarul nr. 2a-1540/25
(2-24006600-02-2a-29042025)

**D E C I Z I E**

22 aprilie 2026 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Svetlana Vîșcu și Elena Bolocan
Grefier Tinca Zagorodnîi

examinând în ordine de apel, în şedinţă publică, cererea de apel declarată de apelantul ***Serghei Mocanu***, împotriva hotărârii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 4 decembrie 2024, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Serghei Mocanu împotriva Inspectoratului General de Poliție privind repararea prejudiciului cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională.

**a c o n s t a t a t:**

**Pretenţiile reclamantului:**

1. La 29 decembrie 2023, Mocanu Serghei a depus în Judecătoria Chișinău (sediul Centru) o cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General de Poliție privind repararea prejudiciului moral și material în temeiul Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998.
2. În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că potrivit deciziei agentului constatator Pruteanu Iurie din 09 iulie 2021 a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1) din Codul Contravențional, cu aplicarea amenzii în mărime 750 lei.
3. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 10 martie 2022, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 1 decembrie 2022, s-a admis contestația reclamantului și s-a anulat decizia agentul constatator Pruteanu Iurie din 9 iulie 2021, cu încetarea procesului contravențional.
4. Reclamantul consideră că speței îi sunt aplicabile prevederile Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998, or, admiterea de către instanțele de judecată a contestației depuse și anularea procesului-verbal contravențional întocmit de către agentul constatator, demonstrează, printre altele, că la momentul aplicării sancțiunii contravenționale, agentul statului, nu a întreprins toate acțiunile în vederea elucidării tuturor circumstanțelor cauzei

contravenționale, inclusiv a celor care indicau asupra nevinovăției în comiterea 2 fapte incriminate.

5. În viziunea reclamantului, aceste circumstanțe, au ca efect năruirea, retroactivă, a temeiurilor, care au fost reținute de agentul statului, la momentul constatării contravenției aplicării sancțiunii în privința reclamantului.
6. Prin urmare, reclamantul a reținut că atragerea la răspundere contravențională, condamnarea publică și sancționarea în numele legii, prin proces-verbal și decizia agentului constatator, constituit o eroare, care a afectat dreptul la prezumția de nevinovăție.
7. Invocând prevederile Convenției Europene a Drepturilor Omului și ale Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998, Serghei Mocanu a solicitat încasarea de la Inspectoratul General al Poliției a sumei de 19 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și a sumei de 7,15 lei cu titlu de prejudiciu material.

8. **Poziția instanței de fond:**

Prin hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 4 decembrie 2024, acțiunea civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Mocanu Serghei către Inspectoratului General de Poliție privind repararea prejudiciului cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională s-a respins ca neîntemeiată.

**Solicitarea apelantului:**

9. Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 20 decembrie 2024, Serghei Mocanu, a declarat apel preventiv împotriva hotărârii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 4 decembrie 2024, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond în cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea reclamantului să fie admisă în sensul formulat.
10. Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 7 mai 2025, s-a respins cererea apelantului Serghei Mocanu privind scutirea de la plata taxei de timbru. Nu s-a dat curs cererii de apel declarate de apelantul Serghei Mocanu și i s-a acordat apelantului Serghei Mocanu, un termen de 10 zile din momentul recepționării prezentei încheieri, pentru prezentarea în secția civilă din cadrul Direcției de evidență și documentare procesuală a Curții de Apel Centru a apelului motivat, cu indicarea motivelor de fapt şi de drept pe care se întemeiază apelul, a probelor invocate în susținerea apelului, a dovezii de plată a taxei de timbru în mărime de 200,00 lei. S-a explicat apelantului, că în caz contrar, va avea loc restituirea cererii de apel în corespundere cu prevederile art. 369 alin. (11 ) din Codul de procedură civilă
11. La 9 iunie 2024, apelantul Serghei Mocanu, a prezentat cererea de apel motivată și dovada de plată a taxei de timbru, înlăturând în termen

neajunsurile cererii de apel, dat fiind faptul că încheierea Curții de Apel Chișinău din 7 mai 2025 prin care nu s-a dat curs cererii de apel, a fost recepționată la 5 iunie, fapt confirmat prin extrasul de pe poșta electronică.

12. La 21 aprilie 2026, reprezentantul intimatului, Inspectoratul general al Poliției, Teodora Busuioc prin poșta electronică a prezentat referința cu anexarea înscrisurilor la cererea de apel declarată de Serghei Mocanu prin care și-a expus poziția , solicitând respingerea apelului declarat de apelantul Serghei Mocanu ca neîntemeiat cu menținerea hotărârii primei instanțe.

13. **Argumentele părţilor:**

14. În motivarea apelului depus de apelantul Serghei Mocanu, s-a indicat că nu este de acord cu hotărârea instanței de fond , o consideră ca ilegală și neîntemeiată, fiind pasibilă de a fi casată.

15. Menționează că instanța de fond a motivat în mod eronat respingerea acțiunii, reținând că circumstanțele de fapt și de drept invocate de reclamantul/apelant nu se încadrează în temeiurile și cazurile de apariție a dreptului la repararea prejudiciului prevăzute de Legea Republicii Moldova nr. 1545 din 25.02.1998. Prin această concluzie, instanța de fond a omis să examineze în mod corespunzător circumstanțele de fapt și normele de drept incidente cauzei, care demonstrează că raportului juridic dedus judecății îi sunt aplicabile dispozițiile legii menționate.

16. În acest sens, se impune a fi reținut că, potrivit art. 384 alin. (2) lit. u) din Codul contravențional al Republicii Moldova, persoana în privința căreia a fost pornit procesul contravențional are dreptul să ceară și să primească despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile sau inacțiunile ilicite ale autorității competente să constate contravenția ori să soluționeze cauza contravențională.

17. Prin urmare, interpretarea coroborată a normelor legale incidente relevă că, în speță, sunt aplicabile prevederile Legii nr. 1545 din 25.02.1998, urmând ca pretențiile reclamantului/apelant să fie examinate prin prisma condițiilor legale privind repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor și persoanelor care exercită activitatea procesuală în cauzele contravenționale.

18. Or, admiterea de către instanțele de judecată a contestației formulate de reclamantul/apelant și anularea procesului-verbal cu privire la contravenție întocmit de agentul constatator în privința acestuia constituie împrejurări relevante pentru aprecierea legalității acțiunilor întreprinse de autoritatea competentă la constatarea pretinsei contravenții și la aplicarea sancțiunii contravenționale. Aceste circumstanțe impuneau examinarea aspectului dacă, la momentul constatării contravenției și aplicării sancțiunii, agentul

constatator a întreprins toate măsurile necesare pentru stabilirea completă, obiectivă și sub toate aspectele a împrejurărilor cauzei, inclusiv a celor care puteau confirma nevinovăția apelantului în raport cu faptele imputate.

19. În viziunea apelantului, anularea procesului-verbal contravențional determină reevaluarea temeiurilor de fapt și de drept care au stat la baza constatării contravenției și a aplicării sancțiunii în privința sa, respectiv a lui Serghei Mocanu. În aceste condiții, instanța de fond nu putea exclude, în mod formal și fără o analiză efectivă a circumstanțelor cauzei, incidența Legii nr. 1545 din 25.02.1998, ci era obligată să examineze argumentele invocate prin raportare la normele legale aplicabile și la efectele juridice ale anulării actului contravențional.
20. Prin urmare, se susține că soluția instanței de fond este rezultatul unei aprecieri incomplete a circumstanțelor relevante și al unei aplicări necorespunzătoare a normelor de drept material, motiv pentru care se impune reexaminarea cauzei în apel, cu verificarea existenței condițiilor legale pentru repararea prejudiciului pretins de reclamantul/apelant.
21. În final, reclamantul/apelantul a susținut că întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție și aplicarea sancțiunii prin decizia agentului constatator au adus atingere principiului general potrivit căruia nicio persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere, constituind, totodată, o ingerință în sfera drepturilor și intereselor sale legitime.
22. În aceste condiții, având în vedere că, în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 3 alin. (1) lit. b) și art. 6 lit. a) și b) din Legea nr. 1545, reclamantul/apelantul a invocat dreptul de a fi reabilitat prin recunoașterea erorilor comise de autoritățile competente și prin repararea prejudiciului material și moral suferit ca urmare a acțiunilor respective.
23. Prin urmare, solicită admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de admiterea integrală a cerințelor reclamantului din acțiune.
24. În ședința instanței de apel, apelantul/reclamant Serghei Mocanu, fiind legal citat pe email, nu s-au prezentat din motive necunoscute instanței de apel, în temeiul art.379 alin.(2) Cod de procedură civilă, Colegiul a dispus examinarea apelului în lipsa apelantului.
25. Reprezentantul intimatului, Inspectoratul General de Poliție fiind legal citați pe email, nu s-a prezentat din motive necunoscute instanței de apel, în temeiul art.379 alin.(2) Cod de procedură civilă, Colegiul a dispus examinarea apelului în lipsa intimatului, Inspectoratul General de Poliție.

26. **Aprecierea instanţei de apel:**

27. Audiind participanții prezenți la proces, analizând şi studiind materialele cauzei, Colegiul atestă că cererea de apel este neîntemeiate şi care urmează a fi respinsă din următoarele motive.
28. În conformitate cu art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel, apelanții respectând aceste termen.
29. În conformitate cu art. 385 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărârea primei instanţe.
30. Conform prevederilor art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Potrivit alin.(2), partea care nu a exercitat pe deplin obligaţia de a dovedi anumite fapte este în drept să înainteze instanţei judecătoreşti un demers prin care solicită audierea părţii adverse în privinţa acestor fapte dacă solicitarea nu se referă la circumstanţele pe care instanţa le consideră dovedite. Iar potrivit alin.(3) al aceluiași articol, circumstanţele care au importanţă pentru soluționarea justă a cauzei sânt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretențiile şi obiecțiile părţilor şi ale altor participanți la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.
31. Articolul 130 alin.(1) din Codul de procedură civilă, statuează că instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.
32. În temeiul art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.
33. Din conținutul celor relatate Colegiul reţine că sarcina instanţei de apel derivă reieșind din dispozițiile art. 373 alin. (1), (2), (5) din Codul de procedură civilă, în condițiile în care instanţa de fond a soluţionat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acţiunii în raport cu concluziile reținute de către aceasta.
34. Colegiul Civil reţine că instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanţei inferioare. (*Hirro Balani c.*

*Spaniei, nr. 18064/91 din 9 decembrie 1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29 mai 1997 §43*).

35. Potrivit recomandărilor avizului nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce iau fost prezentate.
36. Instanţa de apel menționează că, art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligației instanţelor de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanțelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicții între motivare şi dispozitiv, constituie o garanţie pentru justițiabili, în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.
37. În opinia Colegiului, prima instanță a ținut cont de aceste deziderate și a adoptat o hotărâre bazată pe fundament temeinic și materialul probator administrat.
38. Colegiul constată că, prima instanţa a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei au fost stabilite şi elucidate pe deplin, probelor prezentate a dat apreciere completă, obiectivă şi sub toate aspectele, iar hotărârea este legală şi întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor şi intereselor legale a participanților la proces.
39. Colegiul reţine că la 29 decembrie 2023, Mocanu Serghei a depus în Judecătoria Chișinău (sediul Centru) o cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General de Poliție privind repararea prejudiciului moral și material în temeiul Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998.
40. Fiind investită cu judecarea cauzei, instanţa de fond a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Mocanu Serghei împotriva Inspectoratului General de Poliție privind repararea prejudiciului moral și material în temeiul Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998.
41. Ca temei pentru respingerea acțiunii reclamantului instanța de fond a considerat că pretențiile înaintate sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse.
42. Din suportul probatoriu prezent la materialele cauzei, Colegiul atestă că la 9 iulie 2021, agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de

Securitate Publică a IGP, Pruteanu Iurie a întocmit în privința lui Mocanu Serghei decizia supra cauzei contravenționale seria/nr. D01 364773, prin care Mocanu Serghei a fost învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1) din Codul Contravențional (f.d. 9).

43. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 10 martie 2022, s-a admis contestația depusă de Mocanu Serghei împotriva deciziei supra cauzei contravenționale seria/nr. D01 364773 din 9 iulie 2021, s-a anulat decizia asupra cauzei contravenționale seria/nr. D01 364773 din 9 iulie 2021, cu încetarea procesului contravențional, pornit în privința cet. Mocanu Serghei, pentru săvârșirea contravenției prevăzută de art. 240 alin. (1) din Codul contravențional (f.d. 10-11).

44. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 1 decembrie 2022, recursul declarat de agentul constatator Pruteanu Iurie împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 10 martie 2022, în cauza contravențională în privința lui Mocanu Serghei, s-a respins ca nefondat (f.d. 12- 14).

45. Considerând că anularea actelor contravenționale demonstrează caracterul ilicit al acțiunilor agentului constatator și că procedura desfășurată i-a încălcat prezumția de nevinovăție, Mocanu Serghei a solicitat repararea prejudiciului moral în mărime de 19.000 lei, invocând Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 și garanțiile art. 6 § 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

46. În conformitate cu art. 15 alin. (1), (2) și (3) din Codul civil, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară. Modul de soluţionare a litigiului dintre părţi până la adresare în instanţă de judecată poate fi prevăzut prin lege sau contract. Apărarea drepturilor civile pe cale administrativă se face doar în cazurile prevăzute de lege. Hotărârea emisă pe cale administrativă poate fi atacată în instanţă de judecată.

47. Conform dispozițiilor art. 16 lit. g) din Codul civil, apărarea dreptului civil se face, în condițiile legii, prin: repararea prejudiciului patrimonial şi, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial.

48. În conformitate cu art. 2007 alin. (1) din Codul civil, prejudiciul cauzat persoanei prin acţiunile organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanţelor de judecată se repară de către stat integral, indiferent de vinovăţia persoanei responsabile, în următoarele cazuri: a) condamnare ilegală, tragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a măsurii preventive sub forma arestului preventiv sau sub forma declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea; b) aplicare ilegală, în calitate de sancţiune contravenţională, a arestului, a muncii neremunerate în folosul comunităţii; c) acţiuni sau inacţiuni care au dus, după caz, la: – constatarea de către Curtea Europeană a Drepturilor

Omului, prin hotărâre, a încălcării drepturilor sau libertăţilor fundamentale ale unei persoane şi dispunerea achitării unor sume în beneficiul acesteia; – pronunţarea unei hotărâri de către o instanţă judecătorească naţională, ca urmare a condamnării statului de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin care s-a dispus achitarea unor sume din contul statului

49. Conform dispoziţiilor art. 2 alin. (1) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti, acţiuni ilicite - acţiuni sau inacţiuni ale organului împuternicit să examineze cazurile cu privire la contravenţii, ale organului de urmărire penală sau ale instanţei de judecată, care exclud vinovăţia acestora, al căror caracter ilegal se manifestă prin încălcarea principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere şi nu poate fi judecată, (erori) ori fapte ale persoanelor cu funcţie de răspundere din organul de urmărire penală sau din instanţa de judecată, manifestate prin încălcarea intenţionată a normelor procedurale şi materiale în timpul procedurii penale sau contravenţionale (infracţiuni).
50. Potrivit art. 3 alin. (1) lit. c) şi d) din aceeaşi lege, în conformitate cu prevederile prezentei legi, c) efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziţiei, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcţie), precum şi în urma altor acţiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice;d) supunerii ilegale la arest contravenţional, reţinerii contravenţionale ilegale sau aplicării ilegale a amenzii contravenţionale de către instanţa de judecată.
51. Articolul 7 lit. d) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, stabilește că în cazurile menţionate la art.3 alin.(1), persoanei fizice sau juridice i se compensează sau i se restituie amenzile percepute ca urmare a executării sentinţei judiciare şi cheltuielile de judecată suportate de persoana fizică în legătură cu acţiunile ilicite.
52. Potrivit art. 13 alin. (1) din Legea 1545 din 25 februarie 1998, rezultă că repararea prejudiciului specificat la art.7 lit.a), c)-g) şi în capitolul III se efectuează din contul bugetului de stat, iar în cazul când prejudiciul a fost cauzat de organul de urmărire penală întreţinut din bugetul local - din contul acestui buget. Prejudiciul material şi moral cauzat prin aplicarea ilicită a amenzilor contravenţionale de către alte organe decât instanţa de judecată se repară de către aceste organe.
53. Potrivit dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea şi modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul: a) devenirii definitive şi irevocabile a sentinţei de achitare; b)

scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare; c) adoptării de către instanţa judecătorească a hotărîrii cu privire la anularea arestului contravenţional în legătură cu reabilitarea persoanei fizice; d) adoptării, de către judecătorul de instrucţie, în condiţiile art. 313 alin.(5) din Codul de procedură penală, în privinţa persoanei achitate sau scoase de sub urmărire penală, a încheierii privind declararea nulităţii actelor sau acţiunilor organului de urmărire penală sau organului care exercită activitate specială de investigaţii.

54. Raportând circumstanțe cauzei la normele de drept enunțate , Colegiul constată că situația lui Mocanu Serghei nu se încadrează în ipotezele art. 3 alin. (1) lit. d) și art. 6 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998. Apelantul nu a fost supus arestului contravențional ori reținerii contravenționale, iar amenda nu a fost aplicată de instanța de judecată. De asemenea, hotărârea prin care au fost anulate procesul-verbal și decizia agentului constatator nu reprezintă unul dintre actele enumerate la art. 6 din aceeași lege.

55. Prevederea art. 13 alin. (1) din Legea nr. 1545, potrivit căreia prejudiciul material și moral cauzat prin aplicarea ilicită a amenzilor contravenționale de către alte organe decât instanța de judecată se repară de către aceste organe, stabilește subiectul obligat la reparare în situația în care caracterul ilicit al aplicării amenzii este deja constatat. Această normă nu înlătură însă necesitatea verificării condițiilor de apariție a dreptului la despăgubire și nu transformă orice anulare a amenzii aplicate de agentul constatator într-un temei automat de răspundere.

56. Neîntrunirea condițiilor Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 nu epuizează însă verificarea juridică a pretenției.

57. Întrucât prejudiciul pretins ar fi fost produs prin actele agentului constatator, Colegiul urmează să examineze distinct dacă sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 384 alin. (2) lit. u) și alin. ($3^1$) din Codul contravențional, potrivit căruia, persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional are dreptul: u) să ceară şi să primească despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acţiunile sau inacţiunile ilicite ale autorităţii competente să constate contravenţia sau să soluţioneze cauza contravenţională. (31 ) Dreptul prevăzut la alin.(2) lit.u) se oferă doar în cazul în care prin hotărâre judecătorească definitivă s-a constatat caracterul ilicit al acţiunilor sau al inacţiunilor autorităţii competente să constate contravenţia sau să soluţioneze cauza contravenţională.

58. Corespunzător, persoana în privința căreia a fost intentat un proces contravențional, iar prin hotărâre judecătorească procesul contravențional a fost încetat din lipsa faptei contravenției, este îndreptățită de a pretinde

repararea prejudiciului cauzat în rezultatul atragerii ilegale a acesteia la răspundere contravențională.

59. Colegiul reține că hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, din 10 martie 2022 și decizia Curții de Apel Bălți din 1 decembrie 2022 nu conțin constatări cu privire la inexistența faptelor imputate, lipsa elementelor constitutive ale contravențiilor ori insuficiența probelor administrate pentru stabilirea vinovăției lui Mocanu Serghei.

60. Astfel, este cert că, hotărârile pronunțate în procesul contravențional nu soluționează chestiunile juridice care fac obiectul prezentului litigiu civil și nu exonerează instanța de obligația de a verifica întrunirea tuturor condițiilor răspunderii civile invocate de reclamant.

61. Prin urmare, Mocanu Serghei nu poate pretinde la repararea prejudiciului material și moral cauzat în legătură cu atragerea ilegală la răspundere contravențională, așa cum, în speță, în privința reclamantului nu a fost aplicată în mod ilegal o amendă contravențională.

62. În speță, nu se atestă acțiuni ilegale, atât timp cât agentul constatator nu a comis acte contrare legii, încălcări de procedură, violarea drepturilor şi libertăților fundamentale, respectiv, nu există temei de antrenare a responsabilității pârâtului pentru prejudiciul pretins cauzat

63. Chiar presupunând că hotărârile contravenționale pot constitui un element relevant pentru aprecierea legalității conduitei autorității, acestea nu conduc automat la naşterea dreptului la despăgubiri. Reclamantul trebuie să demonstreze și celelalte condiții ale răspunderii, inclusiv existența prejudiciului și raportul de cauzalitate, circumstanțe care nu rezultă din prezenta cauză.

64. Colegiul este de acord că anularea procesului-verbal nu demonstrează inexistența faptelor contravenționale și nici nevinovăția apelantului, întrucât instanțele contravenționale nu au examinat și nu au soluționat aceste chestiuni.

Alegațiile apelantului privind încălcarea prezumției de nevinovăție nu conduce la o altă soluție. Or, aplicabilitatea art. 6 § 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului în materia contravențională presupune respectarea garanțiilor specifice unei acuzații în materie penală, însă nu înseamnă că inițierea procedurii, întocmirea procesului-verbal sau aplicarea unei sancțiuni ulterior anulate generează automat dreptul la repararea prejudiciului. Nici referirea la cauza Öztürk împotriva Germaniei nu modifică această concluzie. Jurisprudența invocată privește calificarea autonomă a acuzației drept „penală” în sensul Convenției și aplicabilitatea garanțiilor art. 6, dar nu stabilește că anularea pentru un viciu procedural a actului de sancționare echivalează, prin ea însăși, cu o constatare a

caracterului ilicit al acțiunilor autorității sau cu nașterea automată a dreptului la despăgubire.

***65.*** În asemenea circumstanțe cu referire la prevederile legale expuse, se constată că în cazurile contravenționale se poate pretinde la repararea prejudiciului cauzat contravenientului în cazul prevăzut de lit. d) alin. (1) art. 3 al Legii nr. 1545, supunerii ilegale a persoanei ***la arest administrativ, reţinerii administrative ilegale sau aplicării ilegale a amenzii administrative de către instanța de judecată.***

66. Prin urmare, instanța de judecată corect a constatat că aceste prevederi nu au relevanță în speţă, dat fiind faptul că reclamantul nu a fost supus arestului contravențional, n-a fost reţinut, precum şi în privinţa acestuia n-a fost aplicată amenda contravențională de către instanţa de judecată, dimpotrivă, instanţa de judecată a anulat decizia asupra cauzei contravenționale prin care reclamantului i s-a aplicat amendă de către agentul constatator.

67. În acest context, Colegiul remarcă și faptul că Inspectoratul Național de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne este persoană juridică distinctă înregistrată în registrul de stat al unităților de drept, prin urmare, în ipoteza în care reclamantul ar fi îndreptățit să ceară despăgubiri, pretențiile acestuia nu urmau a fi formulate față de Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, dar față de Inspectoratul Național de Securitate Publică al Inspectoratului general al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, acesta fiind organul care a aplicat amenda contravențională.

68. Astfel, în condițiile în care, atît în instanța de fond cît și în instanța de apel că nu a fost dovedit caracterul ilicit al acțiunilor organului care a aplicat sancțiunea contravențională în privința lui Mocanu Serghei, iar procesul contravențional intentat în privința acestuia de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică a fost încetat din lipsa faptei contravenției, instanța de fond corect a conchis că reclamantul nu poate pretinde la repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile agentului constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP.

69. Potrivit art.118 CPC, apelantului îi revenea sarcina de a demonstra toate circumstanțele pe care își întemeiază pretenția, inclusiv existența prejudiciului moral și raportul de cauzalitate dintre conduita pretins ilicită și prejudiciul invocat. Hotărârile contravenționale prezentate nu sunt suficiente, prin ele însele, pentru a demonstra aceste condiții.

70. În aceste circumstanțe, Colegiul constată că prima instanță a ajuns la o soluție corectă de respingere a acțiunii înaintate de Mocanu Serghei împotriva Inspectoratului General de Poliție privind repararea prejudiciului cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională

71. Întrucât apelul este respins, Mocanu Serghei nu are calitatea de parte care a avut câștig de cauză în sensul art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă

72. În așa împrejurări, Colegiul reiterează că, concluziile primei instanțe sunt întemeiate şi legale, în concordanță cu prevederile art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea urmează a fi menținută cu respingerea cererilor de apel, ca fiind neîntemeiate.

În conformitate cu prevederile articolelor 385 lit. a), 389-390 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,-

**D E C I D E :**

Se respinge, din lipsă de temei, apelul declarat de apelantul Serghei Mocanu.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 4 decembrie 2024.

Decizia este definitivă, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul: Ana Panov

Judecătorii: Svetlana Vîșcu

Elena Bolocan